

Világbajnok lett a világ végén

Description

Fényes magyar sikerrel zárult csütörtökön a kalmukföldi Elisztában az egyetemista és főiskolás ökölvívók világbajnoksága: a 91 kg-os súlycsoportban Hámori Ádám aranyérmet szerzett, 64 kg-ban Kovács Richárd ezüstöt. Két női indulónk, Nagy Kornélia Kitti (60 kg) és Szatmári Petra (75 kg) harmadik helyen végzett.

Elishta ugyan csak 2000 kilométerre fekszik Budapesttől, mégis a világ végén van. A magyar küldöttség este indult el fővárosunkból, a repülőgép Moszkvában szállt le, majd onnan – ugyancsak repülővel – Voldográdba (korábbi nevén előbb Caricin, majd Sztáingrád) utaztak. Ám innen még ötórás autóbuszút várt Hámori Ádámokra, akik csak másnap délelőtt érkeztek meg Elisztába, amely félúton van az Azovi- és a Kaszpi-tenger között, nem olyan nagyon messze Asztrahánytól, ahol a Volga a Kaszpi-tengerbe ömlik. (No persze ezt, hogy „nem olyan nagyon messze”, oroszországi léptékkal tessék érteni...)

Elisztát egyébként a második világháborúban, 1942 nyarán elfoglalták a németek, és több mint fél évig be is rendezkedtek ott. A sztálingrádi csata során persze kiűzte onnan őket a Vörös Hadsereg, de a fekete leves csak azután következett: Sztálin a kalmükök nagy részét Ázsiába deportálta azzal, hogy kollaboráltak a megszálló németekkel. Ami természetesen nem volt igaz, de bűnbakokra szükség volt...

De ez csak egy kis történelmi kitérő. A kalmükök Elisztában igazán színvonalas világbajnokságot rendeztek.

- A körülményekre nem lehetett panaszunk, nagyszerű volt a szállás, az ellátás, és a

mezőny is igazán világbajnoki volt – mesélte Hámori Ádám, a kőszegi Fitt-Box Ökölvívó Egyesület büszkesége, Varsányi Áron tanítványa, akit mestere most nem tudott elkísérni a viadalra.

A negyeddöntőben egy német öklöző, Max Degenhardt volt Ádám ellenfele, az eredmény pedig sima, 5:0 arányú pontozásos győzelem.

- A német srác ellen bunyóztam a leggyengébben – ismerte el Ádám. – Az első menetet szerintem el is vesztettem, tulajdonképpen álmosan bokszoltam, még bennem volt a hosszú utazás minden fáradtsága. Aztán az első szünetben megráztam magam, és a második, harmadik menetben már domináltam.

Az elődöntőben a lengyel Michał Soczyński következett, és egy 4:1-es magyar győzelem.

– A pontozás helytálló, ez volt a három meccsem közül a legszorosabb – magyarázta a világbajnok. – Valóban szoros volt, de egy pillanatig sem tartottam attól, hogy nem én nyerem a mérkőzést. Azért nagyon örültem, és megkönnyebbültem, hogy bent voltam a döntőben.

Ahol az örmény Henrik Szargszjan várt a szőke magyar srácra. De ő sem állíthatta meg klasszisunkat.

- Az első menet itt sem sikerült úgy, ahogy elterveztem, éreztem, hogy nem vezetek, ezért azt mondtam magamban a szünetben, hogy vagy megölöm az örményt, vagy ott halok meg a ringben. Szerencsére az előbbi változat jött be, no persze senki se értse szó szerint, de a második és a harmadik menetben szétszedtem az ellenfelemet. A pontozás 5.0 volt, én pedig úgy örültem, ahogy talán még sohasem győzelemnek.

Ádám elmondta, hogy a 2011-es, keszthelyi junior EB-aranyérme óta ez az első sikere világversenyen, és most óriási teher zuhant le a válláról ezzel az elsőséggel.

– Hatalmas lökést ad a továbbiakra ez a győzelem, novemberben jön az idény főversenye, a spanyolországi Valladolidban az Európai Unió bajnoksága, ahol szeretnék jól szerepelni, aztán pedig jövőre az Eb-n és a világbajnokságon. Úgy érzem, Eléisztában átszakadt egy gát. Sokat köszönhetek Varsányi Áron és Gombai János mellett erőnléti edzőmnek, Karakó Istvánnak, akivel most először tudtam végigdolgozni egy három hónapos makrociklust. Ennek következtében egyszerűen nem tudtam elfáradni, és az ütőerőm is lényegesen megnőtt. Erre szükség is lesz a 2019-es Európa-bajnokságon, s a vb-n, ha sikerül kvalifikálnom magam.

Ch. Gáll András